

923 Ó bože, k prosbám

transpozice 4

Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr

Vstup

1. Ó Bo - že, k pro - sbám li - du se na - kloň srd - cem svým a

do - přež mí - ru, kli - du všem věr - ným ze - mre - lým; ať

věč - né svě - tlo sví - tí jim v sva - tém po - ko - ji, dej

v bla - že - nost jim vjí - ti po stras - tech, po bo - ji.

Před evangeliem

2. Jak strastná Otče, muka
tvé dítky postihla,
když proti nim tvá ruka
se k soudu pozdvihla.
Slyš jejich pláč bolestný,
slyš jejich žalný vzdech,
viz, jak po tobě teskní,
a zprošť je pokut všech.

Obětní průvod

3. Ó Bože věčné spásy,
pro obětní náš dar
nechť tvoje láska zhasí
muk očistcových žár.
Sám z duší sejmi dluhů
tíž nedopracenou,
dej v nebešťanů kruhu
jim radost blaženou.

4. Sám Syn tvůj za ně prolil
na Golgotě svou krev,
tys k oběti té svolil,
tvá láska nezná hněv.
Dnes v našem velebení
slyš hlasy prosící
za trestů odpuštění,
za duše v očistci.

Přijímání

5. A jestli tvoje děti
nedbaly ve dnech svých
účasti na oběti
a darů nebeských,
kéž toto přijímání
a živá láska tvá
pro svatých přimlouvání
jim věčný život dá.

Závěr

6. Dej, Bože, krásné nebe
těm duším toužícím,
ať věčně chválí tebe,
a dej nám přijít k nim
a radovat se s nimi
z vítězství Kristova
i s kůry andělskými
ve světle Domova.

Před evangeliem

2. Jak strast-ná Ot - če, mu - ka tvé dít - ky po - stih - la, když

pro - ti nim tvá ru - ka se k sou - du po - zdvih - la. Slyš

je - jich pláč bo - lest - ný, slyš je - jich žal - ný vzdech, viz,

jak po to - bě tes - kní, a zprošť je po - kut všech.

Obětní průvod

3. Ó Bo - že věč - né spá - sy, pro o - bět - ní náš dar nechť

tvo - je lás - ka zha - sí muk o - čist - co - vých žár. Sám

z du - ší sej - mi dlu - hů tíž ne - do - pla - ce - nou, dej

v ne - beš - ťa - nů kru - hu jim ra - dost bla - že - nou.

Obětní průvod 2

4. Sám Syn tvůj za ně pro - lil na Gol - go - tě svou krev, tys

k o - bě - ti té svo - lil, tvá lás - ka nez - ná hněv. Dnes

v na - šem ve - le - be - ní slyš hla - sy pro - sí - cí za

tres - tů od - puš - tě - ní, za du - še v o - čis - tci.

Přijímání

5. A jes - tli tvo - je dě - ti ne - dba - ly ve dnech svých ú -

čas - ti na o - bě - ti a da - rů ne - bes - kých, kéž

to - to při - jí - má - ní a ži - vá lás - ka tvá pro

sva - tých při - mlou - vá - ní jim věč - ný ži - vot dá.

Závěr

6. Dej, Bo - že, krás - né ne - be těm du - ším tou - ží - cím, ať

vě - ně chvá - lí te - be, a dej nám při - jít k nim a

ra - do - vat se s ni - mi z ví - těz - ství Kris - to - va i

s ků - ry an - děl - ský - mi ve svě - tle Do - mo - va.